

Úkolem ústavu jest totiž, by nejen posluchačům práv, nýbrž také jiným zájemcům, byly poskytnuty spolehlivé informace o dnešním stavu jakékoliv otázky do rámce trestního práva spadající.

Z těchto důvodů rozdělen byl ústav na tři oddělení:

1. bibliografické;
2. pro platné právo a
3. pro reformu trestního práva.

Ad 1. V oddělení bibliografickém nalezneme pokud možná úplnou bibliografii trestního práva našeho i cizího, seřazenou jednak podle jmen autorů v abecedním pořadu, jednak věcně. Tato část institutu bude obsahovati také literaturu kriminalistickou a kriminálně-sociologickou, aby jí bylo lze užití jako pomůcky při řešení otázek legis ferendae.

Ad 2. Oddělení pro platné právo obsahuje soustavný přehled všech trestních norem u nás platných; jest zde přihlíženo také k příslušné judikatuře. Prakticky jest tato část institutu upravena v ten způsob, že jedna skříň (o 24 zásuvkách) obsahuje rozstříhaný a na lístcích nalepený trestní zákon (Komentované vydání Kompassu: Kallab-Herrnritt), druhá skříň pak trestní řád (od těchže autorů), obojí ve věcném pořadu, aby případné nové zákony, změny a doplňky do tohoto oboru spadající mohly ihned býti na příslušné místo zařazeny, činěny poznámky a pod. a tak jasný přehled po této materii zaručen. Pokud pak příslušné judikatury se týče v tomto oddělení ústavu, jest uspořádána jednak podle hesel, jednak věcně podle paragrafů; jest zpracována podle Sbírek rozhodnutí Nejvyššího soudu Č. S. R. ve věcech trestních (pořádaných II. pres. N. s. Dr. Frant. Vážným), dále podle judikatury v Právnem obzoru a konečně podle Dalloze »Recueil périodique et critique«. V rozvrhu látky při judikatuře jest postupováno podle direktiv, jimiž se řídí Nejvyšší soud.

Ad 3. Oddělení pro reformu trestního práva, obsahující jednak sbírku cizích trestních zákonů a osncv, jednak materiálie reformních snah u nás, konečně registraturu srovnávající jednotlivá ustanovení našich osnov se zákony a osnovami cizími.

Pro nedostatek místa bylo nutno ústav umístiti v kabinetě ředitele ústavu prof. Dr. Jaroslava Kallaba. Ústav tento při nedostatku místa i finančních prostředků dospěl doposud k části oddílu prvního, totiž k české bibliografii, jejíž větší část zaujímá literatura časopisecká, vybudoval v hlavních rysech oddíl druhý, jemuž nyní, zvláště pokud jde o judikaturu, věnuje svou pozornost, a sbírá zároveň materiál pro oddíl třetí. Ústav byl učiněn doposud přístupným jenom členům semináře pro právo a řízení trestní; přesto že je ještě v začátcích, plní své úkoly pěkně.

Až ústav tento vzroste tak daleko, že půjde pak jenom o jeho doplňování novým materiálem, stane se přístupným vedle členů semináře, jak se dělo doposud, také jiným interesentům a bude jistě velmi vítaným pomocníkem všem, jimž nedostatek času a přístup k pramenům zabraňuje, aby se o té které otázce trestního práva přesněji mohli informovati.

Erich Olšar.

Ze smutečních slavností za zemřelé profesory. Náhlého odchodu prof. Dra Karla Kadlce vzpomenuť bylo pietní slavností, pořádanou Svazem slovanské mládeže a Klubem nár. akademiků dne 10. ledna t. r. v zasedací síni staroměstské radnice za velké účasti významných hostů. Vřelé a krásné osobní své vzpomínky na velikého vědce přednesl prof. filoz. fakulty pražské Dr. V. I. Francov, načez přehledný obraz Kadlcovy vědecké a veřejné činnosti podal Dr. Jos. Kliment a lidské jeho stránce vzdal poctu JUC. V. Vaněček. Slavnost zahájena i skončena byla vedle projevů funkcionářů zpěvy Dra Kopeckého. —

Společnou posmrtnou vzpomínku prof. Hennerovi a prof. Kadlcovi věnovala fakulta právnická na smuteční slavnosti ve velké aule dne 12. ledna. Po projevu děkana prof. Dra Miříčky, oceňujícího oba zesnulé profesory jakožto vynikající vědce a vzácné charaktery promluvil o prof. Dru Henerovi doc. Dr. Tureček, vyzdvihující vedle prací z dějin círk. práva i velikou práci zesnulého v oboru platného konfesního práva. Životní dílo prof. Dra Kadlce ocenil vřele prof. Dr. Saturník, zdůrazniv nezvykle široký podklad jeho činnosti, budící úctu v celém vědeckém světě. Za »Všehrd« vzdal dík památce zesnulých J. U. C. Strnad.

Třetí sjezd právnický v Bratislavě r. 1930. V těchto dnech pořadatelka 3. sjezdu právnického Právnická jednota slovenská rozeslala výzvy na jednotlivé korporace a význačnější pracovníky právnické o návrhy pro sjezdové otázky. Ča.

LITERATURA.

Ústředí báňských revírních rad a jeho činnost v letech 1924 až 1927. Nákladem vlastním, v Praze, 1928, 8°, stran 103, cena není označena. Kniha podává obraz o vzniku a dosavadním vývoji ústředí, o jeho stanovách a činnosti. Ku konci připojena jest zpráva pokladní za léta shora zmíněná, seznam knih a seznam revuí a časopisů, ústředím odebíraných. Spisek podává nám názorný přehled činnosti ústředí.

Dr. Jindřich.

Prawo. Spolek posluchačů právnické fakulty university Varšavské podle vzoru Všehrdu přeměnil v 5. ročníku svůj dosavadní bulletin na časopis odborný. První čísla representují se velmi pěkně. Vedle článků univ. profesorů a starších svých členů přináší i seminární práce, řadu zpráv a literaturu, jakož i spolkové informace a informace o studiu. Celek vypadá velmi pěkně a reprezentativně a neopomeneme proto nejen z kolegiality, nýbrž i ze zájmu ryze odborného si ho častěji všimnouti.

Vr.

Hendrik de Man: Duch socialismu. (K psychologii socialismu). Přeložila R. Sternová. S předmluvou Evžena Sterna. 423 stran. Politická knihovna řada II. kniha IX. Praha 1928, Orbis. Kč 52.—. Socialismus stal se v poslední době spíše problémem než programem, a to problémem bolestným, který leží jako těžký stín na dělnickém hnutí. Význam řešení tohoto problému nezůstane omezen toliko na dělnickou třídu, nýbrž vrhá mohutný reflex na celý národ i stát. Kdysi byly tyto otázky opravdu studovány i těmi, kdo na nich nebyli přímo interesováni, dnes je to věc sympatie nebo antipatie. A přece musíme si býti vědomi toho, že problémy se neřeší tím, že se ignorují anebo aprioristicky potírají; dříve jest nutno aspoň se pokusiti o to jim rozuměti. A této snaze vychází vstříc nakladatelství Orbis obdivuhodnou knihou Hendrika de Mana O duchu socialismu. Není tu frási, které vzbudily tolik oprávněné nedůvěry k tomu, čemu se říká socialismus, je to upřímná, odhodlaná, ale těžkými zkušenostmi a duševními boji vykoupená zpověď.

Socialismus u nás a také jinde stal se jakýmsi abstraktem jako náboženství. Hledí se naň s předsudkem nebo s fanatismem. Stal se symbolem, ale jako by pozbyl obsahu. Cítilo se to instinktivně; cítili to jak socialističtí vůdcové, poněvadž prakse je stále přesvědčovala, jak planými často frásemi jsou jejich hesla, tak dělníci, poněvadž teorie jim byla krásnou pohádkou, ale praktické jejich potřeby neřešila, naopak často s nimi byla v rozporu. Tato rozpoltěnost vedla i u nás k desorientaci dělnického hnutí, rozpor mezi teorií a praxí